

Kabinet kiest voor trein onder het Gein!

De beslissing is gevallen. De trein gaat onder het Gein. Op 19 februari heeft het Kabinet de knoop doorgehakt, nadat eind vorig jaar voor de vierde maal een meerderheid in de Tweede Kamer haar voorkeur had uitgesproken voor verdiepte ligging van de nieuwe sporen. De beslissing is een formidabel succes voor de gemeenschap in Abcoude. Vele jaren van eensgezind en vasthoudend actievoeren door het College van Burgemeester en Wethouders, de gemeenteraad, de vereniging 'Bescherming Spoorbuurt Abcoude' en de vereniging 'Spaar het Gein' zijn beloond. De kabinetsbeslissing betekent ook een erkenning van de waarden van het Geingebied en het beschermd dorpsgezicht van Abcoude. De gekozen oplossing van de spoorverdubbeling laat die waarden intact. Iedereen die het Geingebied een warm hart toedraagt kan trots zijn op wat nu is bereikt.



Huidige situatie:
Visuele relatie
nabij het Gein
vanuit de
Stationsstraat.

Lange tijd was het stil rond de spoorkruising van het Gein. Hoe was het ook al weer? Begin vorig jaar werden de resultaten bekend van het onderzoek van vijf ingenieursbureaus. Aan die bureaus was gevraagd een oplossing te bedenken voor de kruising van het spoor en het Gein. Maar liefst 14 varianten leverde het denk- en tekenwerk op. De éne nog fraaier dan de andere, op papier tenminste. In het overleg tussen Rijkswaterstaat, de NS, de pro-

vincie Utrecht en 'Abcoude', vertegenwoordigd door B&W, de gemeenteraad en de verenigingen 'Bescherming Spoorbuurt' en 'Spaar het Gein', werd het aantal varianten ingedikt, eerst tot zes en ten slotte tot twee: een viaduct, hoog over het Gein en de naastliggende wegen, en een variant met verdiepte ligging. 'Abcoude' hoefde niet lang na te denken om de voorkeur te geven aan 'de trein onder het Gein'. De ledenvergadering van 'Spaar het Gein' in februari vorig jaar was daarin ook volstrekt duidelijk.

Zo ontstond na lang praten min of meer dezelfde situatie als voorheen: Abcoude bepleitte verdiepte ligging, Rijkswaterstaat en NS een bovengrondse oplossing. Om de kosten van verdiepte aanleg te drukken had Abcoude zich bereid getoond de spoorbuis iets minder diep in de grond te stoppen. De

In deze nieuwsbrief

pagina 1 en 2

- Kabinet kiest voor trein onder het Gein!

pagina 3

- De A6 opnieuw op de agenda

pagina 4

- Wie bepaalt de toekomst van het Gein?

pagina 5

- Dijkverzwarening Gein op komst
- Vertraging Nieuwsbrief

pagina 6

- Een vreemde vogel in het Gein

pagina 7

- Kapwerkzaamheden Gein

pagina 8

- Laagvliegen boven het Gein
- Geinboek bijna uitverkocht

Met de bon op de achterkant kunnen nieuwe leden zich aanmelden

Extra nummers van deze nieuwsbrief zijn verkrijgbaar bij: Anneke de Groot
tel. 0294-284807

bovenkant van de buis komt daardoor als een dam in het Gein te liggen. Rijkswaterstaat en NS hadden inmiddels ingezien dat aanleg op maaiveldniveau onhaalbaar was. Zij kozen vervolgens voor een oplossing in de lucht.

lees verder op pag. 2

Herhaling van zetten

Na de discussie over de varianten bleef het lange tijd stil. Pas in november 1998 kwam er weer beweging in de zaak. In een debat in de Tweede Kamer over infrastructuur dienden Van Heemst (PvdA) en Giskes (D66) een motie in, waarin zij voorstelden om de al jaren omstreden autosnelweg A4 door Midden-Delfland niet aan te leggen en het vrijkomende geld te besteden aan een spoortunnel door Delft en aan verdiepte aanleg van het spoor bij Abcoude. De motie werd aangenomen, met alleen de stemmen van VVD en CDA tegen. Dat was al de vierde keer dat de Kamer zich uitsprak voor verdiepte aanleg. Minister Netelenbos zegde in het debat niets toe. Zou zij net als minister Jorritsma in de jaren daarvoor de kameruitspraak naast zich neerleggen?



Variant verdiept:
Visuele relatie
nabij het Gein
vanuit de
Stationsstraat.

De minister nam niet in haar eentje het besluit. De zaak kwam in het paarse kabinet aan de orde. Op 19 februari viel de beslissing. Paars II besloot dat de A4 alleen zal worden aangelegd als het bedrijfsleven dat wil financieren. Het vrijkomende geld zal worden geïnvesteerd in spoorwegen. Het meeste geld zal gaan naar een spoortunnel in Delft, die het viaduct dat dwars door de stad loopt, zal vervangen. Een bedrag van ongeveer 75 miljoen gulden is bestemd voor verdiepte aanleg bij Abcoude.

Succes

Het bericht over het kabinetsbesluit kwam als een verrassing.

Jarenlang heerste er onzekerheid over de eindbeslissing. Dat is tot het laatst toe zo gebleven. Natuurlijk heeft iedereen wel eens getwijfeld of het zou lukken en of al die acties wel zin hadden. Het resultaat bewijst dat de acties zin hebben gehad. Dat stemt tot grote voldoening. Terugkijkend op de afgelopen jaren kan worden vastgesteld dat de strategie die vanuit Abcoude is gevoerd een succesvolle is geweest. Belangrijk is geweest dat alle betrokkenen in Abcoude van het begin tot het eind volstrekt eensgezind met elkaar zijn opgetrokken. Bundeling van krachten is in zo'n zaak uiterst belangrijk. 'Spaar het Gein' had dit resultaat nooit alleen kunnen bereiken. De inzet, betrokkenheid en deskundigheid van met name onze 'zustervereniging' Bescherming Spoorbuurt Abcoude en ook van het gemeentebestuur is van onschatbare, doorslaggevende betekenis geweest.

Ook is belangrijk geweest dat we er met elkaar in zijn geslaagd voortdurend goede argumenten aan te voeren en die bovendien op het juiste moment bij de juiste personen en instanties onder de aandacht te brengen. Vasthoudendheid, kracht van argumenten, uitstekende contacten en juiste timing zijn de ingrediënten, waarmee het succes van de actie 'de trein onder het Gein' tot stand is gekomen. En natuurlijk, vanwege de onvoorspelbaarheid van het politieke spel, een beetje geluk; maar net als in het voetbal, moet je geluk met goed spel afdwingen.

De beslissing dat de trein onder het Gein gaat is niet alleen voor de directe omgeving van de spoorkruising van groot belang. Het betekent ook een erkenning van de waarden van het Geingebied. Het kabinet vindt het de moeite waard om een groot geldbedrag te investeren in de leefbaarheid en instandhouding van de landschappelijke waarden van dit gebied. Dat is na-

tuurlijk niet onbelangrijk, als het gaat over andere bedreigingen van het Geingebied. Dezelfde overheid die vandaag geld uittrekt voor behoud van het Geingebied kan datzelfde waardevolle gebied morgen niet aantasten door er een auto-snelweg doorheen te trekken. Wij zijn er dan ook van overtuigd dat het kabinetsbesluit over het spoor ook inhoudt dat de A6 door het Geingebied weer een stukje verder achter de horizon is verdwenen. De keuze voor de verdiepte variant betekent ook dat het Gein wordt behoed voor groot-scheepse recreatievaart in het Gein. De spoortunnel komt als een soort dam in het Gein te liggen. Het is de bedoeling dat er een tamelijk bescheiden overtoom wordt gebouwd, waarmee kleine vaartuigen over de dam kunnen worden gesleept. Een unieke voorziening, die bijdraagt aan de rust in het Gein.

De volgende fase

Met de beslissing dat de trein onder het Gein gaat zijn we er natuurlijk nog niet. Er breekt nu een periode aan, waarin de plannen planologisch en technisch uitgewerkt moeten worden. Voor een aantal omwonenden staat daarbij heel veel op het spel. Een aantal woningen zal moeten verdwijnen. Het station zal worden verplaatst. De bouwwerkzaamheden zullen ingrijpend zijn en ongetwijfeld voor overlast zorgen. Voor 'Spaar het Gein' is er dan ook nog veel werk te doen. Vanzelfsprekend weer in nauwe samenwerking met onze bondgenoten.

Tjebbe de Boer

**Paars II,
De trein onder
het Gein**
Zo is het!!!

De A6 opnieuw op de agenda?

Nederland bereidt zich voor op de 21ste eeuw. Willen we niet het 'Jutland van Europa' worden, zo heet het, dan moet heel het land op de schop. Het kabinet heeft recentelijk een zgn. houtskoolschets gepubliceerd die aangeeft op welke manier dat moet gebeuren. Van primair economisch belang zijn onze 'mainports' en distributielijnen het Europese achterland in. Daarom zou de ruimtelijke ontwikkeling vooral langs de grote infrastructurele lijnen (autowegen en HSL-tracés moeten plaatsvinden. Men spreekt van 'corridors', die grote steden en stedelijke netwerken verbinden.

Om de boot niet te missen zijn overal bestuurders bezig voor hun stad of regio een plekje binnen deze toekomstige structuur te verzekeren. Zo ook in Flevoland. Daar, op 'de oostflank van de noordvleugel van de Randstad' willen ze een stevig stedelijk netwerk creëren, met optimale verbindingen naar de economische zwaartepunten van Schiphol en de Amsterdamse Zuidas.

In oktober 1998 is een zgn. Gebiedsstudie voor Flevoland en het Gooi verschenen waarin (u raadt het al) natuurlijk ook wordt gewezen op de noodzaak van de aanleg van de A6 door het Gein. De Stuurgroep die de Gebiedsstudie heeft opgesteld zegt, in navolging van het provinciebestuur van Noord-Holland, dat het eventueel zou mogen gaan om een ondergronds tracé.

Reactie Gebiedsstudie Oostflank

'Spaar het Gein' heeft graag gebruik gemaakt van de geboden inspraakmogelijkheid.

Hier volgen een paar citaten uit onze reactie:

'Het doortrekken van de A6 naar de A9 betekent immers het doorsnijden en feitelijk vernietigen van een van de fraaiste cultuurlandschappen van West-Nederland: het Geingebied tussen Abcoude en Driemond. Eerdere pogingen de A6 door het Geingebied aan te leggen zijn mislukt. Er valt niet aan te twijfelen dat ook in de toekomst plannen in deze richting op een breed maatschappelijk verzet zullen stuiten. De vereniging 'Spaar het Gein', die als doelstelling heeft het duurzaam behoud van het Geinlandschap, zal daarbij ongetwijfeld een voor-aanstaande rol spelen.'

N.a.v. een evt. ondergronds tracé: 'Wij staan daar uiterst kritisch tegenover. Indien deze aanleg neerkomt op de aanleg van een tunnel om alleen het riviertje het Gein te sparen zal het effect op het Geinlandschap even fataal zijn als die van de aanleg van een gelijkvloerse of bovengrondse kruising. Indien een ondergrondse verbinding een integraal behoud van het Geinlandschap beoogt, zal zij moeten beginnen ten westen van de spoor-

lijn Amsterdam-Utrecht (de HSL-oost) en moeten eindigen voorbij het Amsterdam-Rijnkanaal. Aan de technische en politiek-financiële haalbaarheid van deze oplossing hebben wij sterke twijfels.'

Uit het slot van de brief tenslotte: 'Wij achten het van groot belang dat de eenzijdig economisch-ruimtelijke benadering van de Gebiedsstudie wordt verbreed en wel in die zin dat waar nodig ook met majeure cultuurlandschappelijke belangen rekening wordt gehouden. Wanneer de stuurgroep inderdaad niet alleen hecht aan economische ontwikkelingen, maar ook aan ruimtelijke kwaliteit, dan zal hij moeten erkennen dat het behoud van onvervangbare cultuurlandschappen als het Geingebied fundamenteel voor de realisering van die kwaliteit zijn. Het ligt dan ook voor de hand dat de Stuurgroep in een vervolgstudie nagaat welke alternatieven kunnen worden ontwikkeld voor de verbinding tussen de oostflank en de centrale delen van de Randstad.'

Misschien helpt zo'n reactie. Is dat niet het geval dan rekenen wij erop dat de rijksoverheid de druk van de bestuurlijke lobby uit Flevoland en Amsterdam om de A6 weer op de agenda te zetten weerstaat, ook wanneer het aanbod wordt gedaan de weg door het Gein privaat te financieren. Met de keus voor een ondergrondse spoor kruising bij Abcoude hebben regering en parlement immers nadrukkelijk te kennen gegeven het Gein als waardevol cultuurlandschap zoveel mogelijk te willen ontzien.

Jan Slofstra

'Het doortrekken van de A6 naar de A9 betekent immers het doorsnijden en feitelijk vernietigen van een van de fraaiste cultuurlandschappen van West-Nederland



Wie bepaalt de toekomst van het Gein?

Het antwoord op de vraag wie de toekomst van het Gein bepaalt is minder eenvoudig dan het lijkt. Je bent in eerste instantie geneigd te denken dat de lokale democratie, de gemeenteraad van Abcoude, de belangrijkste rol speelt bij de bepaling van de toekomst van het Geingebied. Dat is ook niet zo gek. De gemeente Abcoude is op dit moment bijvoorbeeld druk bezig met het voorbereiden van een nieuw bestemmingsplan voor het Landelijk Gebied, waarin uiteraard ook aandacht wordt geschonken aan de toekomst van het Gein. Een zorgvuldige inspraakprocedure zorgt ervoor dat niet alleen de bewoners, maar ook andere belanghebbenden, zoals de vereniging 'Spaar het Gein', een inbreng hebben bij de bepaling van de toekomst van het gebied.



Daarnaast zijn er natuurlijk ook invloeden van buitenaf. Dat het nationale ruimtelijke beleid effecten heeft op het Geingebied, zo dicht bij de zuidelijke stadrand van Amsterdam, is vanzelfsprekend. In de afgelopen decennia zijn er tal van plannen ontworpen die als ze waren doorgegaan verstrekkende gevolgen voor het Gein hadden gehad. Onze vereniging heeft er bijna een dagtaak aan om al die aanslagen in de categorie-autoweg/kanaal/spoorlijn te verhinderen. Maar er is nog een factor die de toekomst van het Geingebied in sterke mate lijkt mee te gaan bepalen. Dat is het belang dat verschillende organisaties van elders bij het gebied hebben.

Natuurontwikkeling

Ik noem een drietal van die belangen. In de eerste plaats het belang van natuurbeschermingsorganisaties bij het nieu-

we fenomeen van de natuurontwikkeling. De rivier het Gein, de Vuurlinie en de Hollandse kade zijn door de rijksoverheid aangewezen als onderdelen van de ecologische verbindingzone tussen de Vechtplassen en de Ronde Venen. Dat betekent dat binnen die hoofdelementen van het Geingebied natuurontwikkeling moet gaan plaatsvinden op basis van moderne ecologische ideaalbeelden. Een voorbeeld is het nieuwe beheer van de oeverlanden van het Gein. De realisering van dit soort natuurontwikkelingsprojecten staat nogal haaks op het streven van 'Spaar het Gein' om het historische cultuurlandschap van het Gein met zijn traditionele 'boeren natuur' te beschermen.

Recreatie

Een tweede belang is dat van de recreatie-organisaties als de ANWB en de KNWV om de rivier het Gein, onderdeel van het zgn. Blauwe Netwerk, te ontsluiten voor de gemotoriseerde recreatievaart. Bij de spoorverdubbelingsdiscussie speelde dit recreatiebelang een belangrijke rol. De doorvaart was een belangrijk argument voor de aanleg van een 7 meter hoog spoorviaduct over het Gein. Dat nu er een verdiept

spoor wordt aangelegd, is voor de recreatie-organisaties een lelijke streep door de rekening. Van een drukke vaarroute komt zo voorlopig niet veel terecht.

Watermanagement

Een derde belang is dat van het Hoogheemraadschap bij een optimaal 'watermanagement'. Een van de doelstellingen daarvan is de dijken langs het Gein zodanig te verhogen en te herprofilieren dat het gevaar van ernstige overstromingen wordt voorkomen. Elders in deze Nieuwsbrief wordt erop gewezen dat deze dijkreconstructies rampzalige gevolgen voor het aanzien van het Gein zullen hebben, maar dat speelt in de overwegingen blijkbaar geen rol.

Wanneer we wat langer over dit soort externe belangen bij de ontwikkeling van het Geingebied nadenken, vallen twee dingen op. In de eerste plaats dat de lokale democratie er niet of nauwelijks greep op heeft. Ook de bewoners hebben niets te vertellen (denk nog maar even terug aan de onteigening van de oeverlanden). Zelfs 'Spaar het Gein' heeft een machteloos gevoel.

In de tweede plaats is duidelijk dat de verschillende externe belangen niet per se onderling tegenstrijdig zijn. Recreatievaart en dijkreconstructies gaan goed samen, dijkreconstructies en natuurontwikkeling eventueel ook wanneer het verlies aan natuurwaarden tenminste met nieuwe natuur gecompenseerd wordt.

Het gevaar is dan ook niet denkbeeldig dat, wanneer de genoemde externe belangen elkaar vinden, een nieuw compromislandschap ontstaat, dat met het traditionele Geinlandschap weinig meer te maken heeft.

De toekomst in eigen hand

Wanneer we een duurzaam behoud van het Gein willen realiseren moeten we aan deze derde, invloedrijke factor veel meer aandacht schenken dan we tot nu toe gedaan hebben. Ik denk dan ook dat wij in de komende maanden alle ontwikkelingen eens goed in kaart moeten brengen. Wie wil er nu precies wat met het Gein? Hoe vindt de planvorming en de besluitvorming plaats en hoe kunnen wij daar als gemeenteraad, bewoners en 'Spaar het Gein' invloed op uitoefenen?

Een strategie die ertoe kan leiden dat wijzelf en niet anderen beslissen over de toekomst van

het Gein dient m.i. uit tenminste twee elementen te bestaan:

1. Het opstellen van een goed bestemmingsplan 'Landelijk gebied', dat zowel aandacht schenkt aan agrarische ontwikkelingsmogelijkheden als het behoud van de cultuurlandschappelijke waarden in het Geingebied.
2. Het opstellen van een landschapsbeheersplan voor het Geingebied als noodzakelijk complement van het genoemde bestemmingsplan. De raad van Abcoude heeft niet zo lang geleden in een motie al eens uitgesproken dat zo'n beheersplan zou moeten worden ontwikkeld. De vereniging 'Spaar het

Gein' en de vereniging 'Agrarisch Natuurbeheer Vechtvallei' (die ook in Gein een aantal leden heeft) willen er ongetwijfeld graag een bijdrage aan leveren. Het voordeel is dat we met zo'n beheersplan niet langer zijn overgeleverd aan de inzichten van Natuurmonumenten, Landschapsbeheer Utrecht en het Hoogheemraadsschap. We nemen dan met andere woorden de toekomst weer grotendeels in eigen hand.

Jan Slofstra

Dijkverzwaring Gein op komst

Wie deze dagen door het Gein loopt of rijdt zal opmerken dat op verschillende plaatsen kleidijkjes langs de oevers zijn opgeworpen. Navraag bij de Dienst Waterbeheer en Rioleering (DWR - een uitvoerende dienst van het Hoogheemraadsschap Amstel, Gooi en Vecht) leert dat de dijkjes noodzakelijk worden geacht in verband met de hoge boezemstanden van de laatste tijd.

Nogal wat Geinbewoners hebben zich aan de kleiruggetjes gestoord, niet alleen omdat ze foeilelijk zijn, maar ook omdat ze het aflopen van het water van de weg naar de rivier bemlemmen. Bovendien belandt er vette klei op het wegdek. De gemeente Abcoude heeft een boze brief aan de DWR geschreven, omdat ze niet van tevoren in de operatie was gekend.

Het is niet de bedoeling dat de dijkjes zullen worden verwijderd wanneer de boezemstanden straks weer zijn normaal zijn geworden. De aanleg ervan loopt vooruit op een **TOTALE RECONSTRUCTIE** van de beide

Geindijken tussen Abcoude en Driemond. Een plan voor de uitvoering van deze reconstructie is reeds ver gevorderd. Het wachten is alleen nog op een aantal zgn. stabiliteitsberekeningen.

Wanneer het plan gereed is zal een inspraakprocedure worden gestart. Belanghebbers kunnen dan meepraten over de vormgeving van de kadereconstructies. Dat die door moeten gaan, staat voor de waterstaatkundigen vast.

Tot zover de feiten en de eerste schrik. Wat volgt is de verbijstering, omdat iedereen kan begrijpen dat een 'verbetering', d.w.z. ophoging en herprofilering van de Gein-dijken het einde zal betekenen van het specifieke karakter van het Gein. We hebben de laatste jaren al heel wat aanslagen op het Geinlandschap meegemaakt (het spoor, de A6) maar deze lijkt inderdaad de meest radicale van allemaal. 'Spaar het Gein' bereidt opnieuw de verdediging voor.

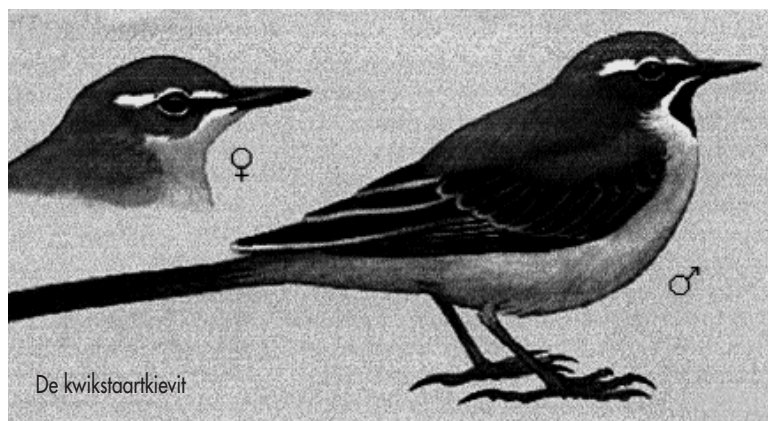
Vertraging Nieuwsbrief

Wij willen u onze excuses aanbieden voor het feit dat u in de afgelopen zomer geen Nieuwsbrief heeft ontvangen. Om het maar ronduit te zeggen: de klad heeft er even ingezet. Niet in de activiteiten van het bestuur, maar in de productie van de Nieuwsbrief. Als drukbezette mensen konden we er gewoon niet genoeg tijd voor vinden.

Gelukkig is het probleem inmiddels verholpen. We hebben namelijk Marijke Carasso-Kok, o.a. bekend als eindredacteur van het Geinboek, bereid gevonden om de redactie van de Nieuwsbrief over te nemen. Dat garandeert niet alleen een regelmatige verschijning, maar zal waarschijnlijk ook leiden tot een nieuwe opzet van onze periodiek. In het volgende nummer zullen wij u daarover nader berichten.

Een vreemde vogel in het Gein

Wanneer we de natuur bekijken volgens de evolutieleer van Darwin zou de volgende beschrijving een voorbeeld kunnen zijn van 'natuurlijke selectie': de meest functionele eigenschappen in een bepaalde situatie overleven en worden doorgegeven aan het nageslacht van de soort. Niet-functionele of verkeerd gebruikte eigenschappen zijn daarentegen tot ondergang gedoemd. Maar ik ben geen bioloog en bekijk de natuur meer als een mens met emoties, maar al te zeer geneigd eigen belevingen te projecteren.



Het overkwam mij ongeveer een week voor kerst, toen ik door een keelontsteking aan huis gebonden was. Een opvallend getik tegen mijn slaapkamer raam trok mijn aandacht. Nadat ik omzichtig de gordijnen had opengetrokken zag ik een groengeel gefladder van veren en oranjebruine, steeltjesdunne vogelpootjes. Keer op keer stortte een mij onbekend, maar prachtig vogeltje zich tegen het raam. Sinds kort zit er dubbel glas voor de balkondeuren, dat behoorlijk spiegelt. Dit maakte dat ik, ongezien door het vogeltje, zijn gedrag kon bespieden. Geagiteerd trippelde het op de balkonrand heen en weer, zichzelf pikkend en poetsend om even later een nieuwe aanval op het raam te doen, zo heftig, dat ik vreesde voor zijn nek en snaveltje.

Omdat ik hem van zo nabij kon bekijken wist ik het beestje ook te determineren. Het moest de grote gele kwikstaart

zijn, een vogel die in ons land vooral te vinden is langs het snelstromende water van enkele beken in Limburg. Naar ik later hoorde van Vogelbescherming komt hij af en toe ook voor in stadsparken, o.a. in Arnhem. Ze vertelden mij ook dat kwikstaarten vaak spiegelgevechten voeren. Ze menen rivalen te zien in hun spiegelbeeld en het zijn dan natuurlijk de mannetjes die het gevecht aangaan.

Ze adviseerden mij daarom aluminiumstroken voor het raam te hangen of de buitenkant van het raam af te dekken met plastic. Ik koos voor het eerste om niet naar buiten te hoeven. Nieuwsgierig bekeek 'meneer' kwikstaart het veranderde spiegelbeeld en bleef vervolgens een poosje weg. Maar hij keerde terug en had al snel een gaatje gevonden tussen de glinsterende stroken, waarin hij zijn vermeende rivaal kon zien. Dus weer: aanvallen! Gelukkig was

hij nu niet zo fel omdat de ruimte aanzienlijk verkleind was. Eigenlijk vond ik het wel schitterend om zo'n schoonheid van zo dichtbij te kunnen bewonderen. Maar goed voor zijn gezondheid leek het mij niet.

Een paar dagen later besloot ik toch maar van buitenaf ondoorzichtig plastic op de ramen te bevestigen. Dat hielp, want nu kon hij zichzelf niet meer vanaf de hoge balkonrand in het glas bekijken. Tot mijn verbazing ontdekte hij echter een alternatief. De eerste dag dat ik weer buiten kwam zag ik hem in de regen op de motorkap van de auto van mijn buurman zitten. De buitenspiegel zat onder de vogelpoep! Zou hij door zijn gefrustreerde mannelijkheid nog wel aan een normaal leven toekomen, vroeg ik mij af. Zou hij bijvoorbeeld nog wel voedsel zoeken langs stromend water in plaats van in de regen uithalen naar zijn spiegelbeeld te doen. Gelukkig zag ik hem enkele dagen daarna een keer ijverig bezig langs de slootkant. Op een vrije dag liep ik met iemand naar de trein en vertelde het verhaal van de vreemde vogel. Ik was nog maar net uitgesproken of ik kon hem zelfs aanwijzen. Hij zat opnieuw op een auto, hevig geagiteerd trillend met zijn opvallend lange staart. Ook nu zat de buitenspiegel onder de uitwerpselen. Omdat mijn buurman een plastic zakje over de spiegel van zijn auto had gedaan, vermoedde ik dat hij onze ijdele vriend inmiddels ook had ontdekt.

Op een zaterdag in januari zag ik hem nog een keer bezig langs de sloot bij de boomgaard van mijn overbuurman. De laatste keer dat hij zich vertoonde was op 9 januari

toen hij weer op mijn balkonhek zat. Toch zag ik, als ik langs de auto's in de buurt liep, nog steeds zijn signatuur. 'Hoop doet leven', dacht ik dan. Helaas, van mijn buurman, die zijn auto weer eens aan het poetsen was, hoorde ik dat hij de vorige dag wat gele veertjes had gevonden. We vreesden het ergste. De volgende dagen inspecteerde

ik, als ik uit trein kwam, motorkappen en spiegeltjes in de buurt. Ze bleven opvallend schoon. Wel ontdekte ik in de ochtendschemering de kat van de boerderij aan de overkant op het muurtje van mijn tuin. De rover had een brede grijns op z'n kop. Vol woede keek ik hem aan. Bewijzen kon ik niets, maar hij begreep de wenk en ging er haastig vandoor.

Zo eindigt het levensverhaal van een schoonheid van een vogel die nooit meer zijn genen zal doorgeven omdat hij het, als een dwaze Don Quichotte, te druk had met spiegelgevechten.

Anneke de Groot

Kapwerkzaamheden Gein

Afgelopen jaar zijn er weer veel bomen gekapt en veel bomen geplant. Dit zijn werkzaamheden die voortvloeien uit de plannen van Landschapsbeheer Utrecht, gemaakt in opdracht van de Dienst Waterbeheer en Riolerings van het Hoogheemraadschap Amstel, Gooi en Vecht. Als gemeente Abcoude zijn we graag gaan meewerken, omdat we jaren geleden met een enorme achterstand werden opgezadeld. Zeer veel werkzaamheden zijn nu bekostigd uit subsidies, wat voor de gemeente Abcoude een behoorlijke besparing betekende.

Hoeveel bomen zijn er inmiddels gekapt en geplant?

In het winterseizoen 1996-1997 zijn er op gemeenteterrein in Gein Noord en Gein Zuid 60 bomen gekapt en 17 bomen geknot. Er zijn toen 9 knotwilgen geplant. In het najaar van 1997 zijn er in Gein Noord 36 wilgen en populieren geknot en 44 bomen gekapt.

Vervolgens zijn er 57 bomen geplant, waarvan 20 essen, 18 knotwilgen en 19 linden. In het voorjaar van 1998 zijn er op Gein Zuid 72 populieren, 12 wilgen en 2 esdoorns gekapt. Vervolgens zijn er 66 knotwilgen, 37 essen, 41 linden, 8 knotpopulieren en 27 iepen geplant. De grootste kaalslag vond plaats op Gein Zuid tussen de nummers 36 en 37. De hier aanwezige populieren waren zeer slecht. Ze leverden daardoor een direct gevaar op. Voor herplant is uiteindelijk gekozen voor een iep *Ulmus* "Plantijn" op eigen wortel. Een

boom die uiteindelijk uitgroeit tot een forse boom. Het enige nadeel van de boom is het risico van iepziekte, alhoewel de Plantijn op eigen wortel tegen deze ziekte behoorlijk resistent is. Omdat er vroeger veel iepen in het Gein stonden en de iep verder veel voordelen kent, is uiteindelijk toch voor deze boom gekozen. Al met al is er inmiddels veel achterstallig onderhoud weggewerkt. In de zomer is bekeken wat er komende winter nog moet gebeuren. We komen in het normale onderhoudsniveau terecht. Het Gein moet door zijn grote afwisseling van veel bomen van verschillende soorten, houtwallen, doorkijken, bermen, water en oevervegetaties zijn eigen karakter houden. Het is geenszins de bedoeling om van het Gein een strak polderlandschap te creëren. Ook komend jaar hoop ik weer op een prettige samenwerking met Rik Jansen van Utrechts Landschaps-

beheer en Ger van Schaick namens 'Spaar het Gein'. Buiten het bomenwerk heeft Landschapsbeheer Utrecht verschillende oeverlandjes afgeschraapt. De eerste resultaten dat zeldzamere planten zich kunnen ontwikkelen zijn te zien. In de zomer gaat de gemeente deze stukken natuurlijk beheren.

*Adri Bakker
Gemeente Abcoude.*



Laagvliegen boven het Gein

De VAR (het Nieuwsblad voor Vecht-, Amstel- en Rijnstreek) van 18 januari j.l. kwam op de voorpagina met het volgende bericht:

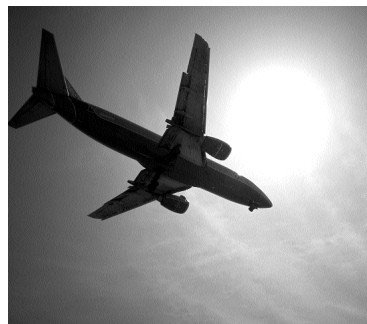
"Het aanvliegebied rond Schiphol moet volgens de Rijksluchtvaartdienst (RLD) sterk worden uitgebreid. Het gebied waarin vliegtuigen al de landing mogen inzetten, gaat van 20 naar 45 kilometer rond de nationale luchthaven. Dat betekent dat ook een groot deel van de Vechtstreek te maken krijgt met meer laagvliegende vliegtuigen. De geluidsoverlast voor inwoners van Maarssen, Breukelen, Loenen en Abcoude kan sterk toenemen. Grote vliegtuigen kunnen dan in glijvlucht op een hoogte van 750 meter overkomen.

Met de uitbreiding van het naderingsgebied wordt de directe geluidsoverlast rond Schiphol afgezwakt en kan de nationale luchthaven binnen de gestelde milieunormen toch uitbreiden. Vliegtuigen kunnen eerder een

glijvlucht inzetten naar de landingsbanen en sparen zo brandstof uit (...)."

Dat is toch wel knap gevonden. Het onoplosbare dilemma 'groei van Schiphol binnen de geldende milieunormen' blijkt toch te kunnen worden opgelost: je moet de milieuoverlast gewoon spreiden. Wanneer je dat doet over een gebied zonder stedelijke concentraties en met veel weilanden sla je zelfs nog een tweede vlieg in dezelfde klap. Andere slimmerikken hebben namelijk al eerder uitgevonden dat de daar geproduceerde geluidsoverlast niet volop mag worden megeteld. Gras heeft geen last van lawaai.

Wie de illusie mocht hebben gekoesterd dat het Gein een stiltegebied aan de rand van Amsterdam zou kunnen blijven, is weer flink bij de neus genomen. Er zijn hogere belangen in dit land en dat zullen we weten ook.



De Nieuwsbrief van de vereniging Spaar het Gein verschijnt 2 maal per jaar en wordt gratis aan de leden toegezonden.

Lezers zijn van harte uitgenodigd voor het inzenden van copy. Wij denken aan stukjes over onderwerpen die te maken hebben met de geschiedenis van het Gein, de actuele situatie of de toekomst van het Gein. Voor het samenstellen en bijhouden van een archief willen wij graag beschikken over relevante stukken, maar ook dia's, foto's, proza, poëzie etc.

Redactieadres:
Marijke Carasso-Kok,
Dr. Koomansstr. 21
1391 VZ Abcoude,
0294- 283250

Vormgeving:
Pier 19/Theo Snoek

Geinboek bijna uitverkocht



Het boek over het Gein dat vorig werd gepubliceerd onder de titel 'Het Gein. Levensloop van een rivier', is een groot succes geworden. In verschil-

lende dag- en weekbladen werd het boek lovend besproken. Terecht, vinden wij, want de uitgeverij Uniepers heeft er echt een mooi boek van gemaakt. En de inhoud mag er ook zijn. Op dit moment is de oplage van 3000 exemplaren al bijna uitverkocht. Mocht u nog niet over een exemplaar van het Geinboek beschikken of er nog een aan vrienden of verwanten cadeau willen doen, dan kunt u er maar beter meteen een bestellen, want na de eeuwwisseling kunt u alleen nog maar in het antiquariaat terecht.

Ja, ik geef mij op als lid

van de Vereniging Spaar het Gein

naam:

straat:

postcode:

woonplaats:

Ik betaal f 15,- (meer mag ook) na ontvangst van een acceptgirokaart.

Opsturen naar:
Arnold van de Klundert,
Kerkstraat 32 b, 1391 HC Abcoude